

Gıdalarda Kullanılan Bazı Baharatların Mikroorganizmalar Üzerine Etkileri ve Kontaminasyondaki Rollerİ

Dr. Fikri BAŞOĞLU

A.Ü. Ziraat Fakültesi, Gıda ve Fermentasyon Teknolojisi Bölümü — ANKARA

ÖZET

Gıdalarımızın bozulmasını önlemek için koruyucu madde olarak eskiden baharatlar kullanılmıştır. Baharatlarda bulunan etkin maddeler mikroorganizmalara etki ederek onların gelişmesini durdururlar ve hatta öldürürler. Fakat, aynı zamanda baharatlar taşıdıkları mikroorganizmalarla gıdaları kontamine edebilirler. Baharatların taşıdıkları mikroorganizma miktarı ve oluşan aflatoksin çeşit ve miktarı oldukça önemlidir.

GİRİŞ

Gıdalarımızın tadını ve lezzetini artırma- da, aromatize etmede ve ayrıca gıda muhafazasında koruyucu madde olarak baharatlar kullanılmıştır ve kullanılmaktadır.

Baharatların gıdalarda kullanımı oldukça eskilere dayanmaktadır. Bu konuda ilk yazılı kayıt Misir'da yapılan kazılarda bulunmuştur. M.O. 1500 yılına ait olan bu tip kayıtları hardalın hem yemeğe çeşni veren bir madde, hem de koruyucu olarak kullanıldığı bildirilmektedir. Ayrıca birçok kutsal kitapta hardaldan ve tohumundan bahsedilmektedir (9).

Baharatlar şanti bir geçmiş sahiptirler. Nakledildikleri belirli yola «Baharat Yolu» denmiştir. Yüzyıllar boyunca baharatların satışını ve bu özel yolu ele geçirebilmek amacıyla savaşlar yapılmıştır. Hatta bu yol değiştirilmeye çalışılırken Amerika kıtası keşfedilmiştir (1).

Önceleri baharatlar, çeşitli derecelerdeki parçalanmalar (decomposition) sonucu meyda-na gelmiş olan kötü koku ve tatların maskelenmesinin yanı sıra gıda maddelerinin uzun zaman dayandırılması için koruyucu madde olarak kullanılmaktaydı. Günümüzde gıda muhafaza tekniklerinin gelişmiş olmasına rağmen baharatlarla muhafaza diğer tekniklerle birlikte ortaklaşa kullanılabilmektedir. Bütün bu özelliklerden dolayı baharatlar ekonomik önemlerini korumaktadırlar.

Baharatların çoğunuğu tropik ve subtropik iklim birkileridir. Ülkemizde kekik, kimyon, safran, anason, defne yaprağı ve buna benzer baharatlar yetişmektedir. Bunların dış satımı yapılarak küçümsenmeyecek miktarda döviz kazanılmaktadır.

BAHARATIN TANIMI

Baharatın çeşitli kitaplarda birçok tarifleri bulunmaktadır. Gıda maddeleri tütüğünde yazılı olan tanıma göre: Muhtelif nebatların tohum, çekirdek, meyve, çiçek, kabuk, kök, yaprak gibi muhtelif kısımlarında mevcut olan ve kendilerine mahsus koku ve lezzeti ihtiva eden ve yemeklere çeşni vermek veya hazırlık etmek için kullanılması mutat olan hardal, karabiber, kırmızı biber, kimyon, kekik, safran, anason, vanilya, karanfil, tarçın, zencefil gibi maddelere baharatlar denir (6).

Baharatların sahip olduğu özelliklere göre üç gruba ayırmak mümkündür (15).

a — Uyarıcı çeşni maddeleri (Stimulating Condiments)

Bu gruba kırmızı, beyaz biber ile karabiber örnek olarak gösterilebilir. Çeşni kazandırma özelliğine nitrojenli bazı piperidin ve piperin gibi hidrokarbonlardan ileri gelmektedir.

b — Aromatik baharatlar

Yenibahar, tarçın, karanfil ve zencefil bu gruba girer.

c — Tat ve lezzet veren ekstraktlar

Vanilya, limon ekstraktı bu gruba girmektedir.

Baharatların yukarıda saydığımız özelliklerinin yanısıra gıdalarda koruyucu madde olarak kullanılması önemlidir.

BAHARATLARIN MİKROORGANİZMALAR ÜZERİNE ETKİSİ

İlk kimyaçılar baharatların germisidal bir özelliğe sahip olduklarını sanmışlardır ve gıda

muhafazasında kullanılmışlardır. Yalnız yapılan araştırmaların sonucunda ancak bazı baharatın bakteriyostatik ve germisidal etkiye sahip olduğu görülmüştür.

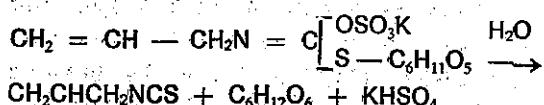
Baharatlardan elde edilen uçucu yağların, baharatların ezilip öğütülmeden veya un halinde kullanılmasından daha etkilidirler.

Baharatların ve uçucu yağlarının germisidal etkisine karşı küfler çok hassas, mayalar orta derecede, bakteriler ve özellikle bakterilerin spor formları az hassastır. Genellikle baharat uçucu yağının çoğu germisidal etkisinden ziyade antiseptik özelliklerinden dolayı kıymetlidir (14).

1. Hardal : Cruciferae familyasından *sinapis alba* L., *Brassica nigra*, *Brassica Juncea* tanınmış cinslerdir. Hardalın kurutulmuş tohumları ve bunların öğütülmesiyle elde edilen un ile uçucu yağ kullanılmaktadır.

Hardal tohumlarındaki uçucu yağ türlerine göre değişiklik göstermektedir. Uçucu yağın en etkin maddesi alil iso tiyosiyantanıdır. Bu madde bakterisit etkiye sahiptir.

Aslında alil iso tiyosinat hardal tohumunda hazır şekilde bulunmaz. **Cruciferae** familyasındaki bitkilerin dokularında geniş şekilde yayılmış olarak bulunan bir enzim (myrosin, myrosinase, sinigrinase) faaliyeti ile meydana gelir. Aşağıdaki denklemde de görüldüğü gibi hardal tohumundaki glukosid sinigrin veya potasyum mironat enzimatik parçalanma sonucu bir mol alil isotiyosianat, bir mol dekstroz ve bir mol potasyum hidrojen sülfat meydana gelir [12].

Potasyum mironat **Alil isotiyosiyatan** **Dekstroz** **Potasyum hidrojen oksifit**

Burada tiyoglukozid. bağıntı parçalamaktan sorumlu tiyoglukozidaz ve potasyum hidrojen-

sülfat bağını parçalamaktan sorumlu sülfataz enzimi olmak üzere iki kısmı ihtiva eden bu enzim sistemi tiyoglukozid kompleksi üzerine spesifik bir etkiye sahiptir. Tohumda mirosinaz ve tiyoglukozidaz farklı hücrelerde bulunur. Aktivitenin hızlandırılması için tohumu kırılması lazımdır. Tohumlar iyi şartlar altında korunurlarsa aktivitesini uzun zaman muhafaza edecektir [12].

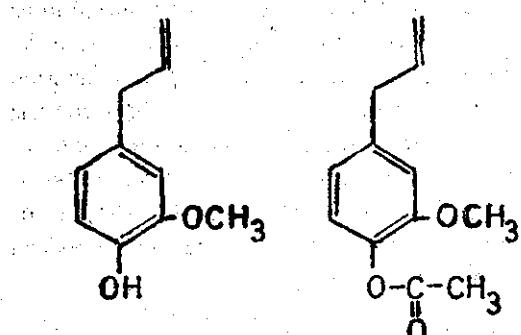
Hardal tohumu unu veya uçucu yağının germisidal etkisi üzerine yerli ve yabancı araştırcılara alt çok fazla çalışma bulunmaktadır (14). Yapılan çalışmaların ayrıntılarına girmeden özetlenecek olursa hardal unu veya yağını kullanarak, turşu ve sıırke yapımında istenmeyen kükürlülerin gelişmeleri ve fermentasyon durdurulmuş, bira ve şarap yapımında yüzeye gelisen bakterilerin gelişmesi engellenmiştir.

Evlerde yapılan elma suyu, hafif içkilerin uzun süre dayandırılması için kullanılabilecek hardal miktarı araştırılmıştır. Buna göre, çeşitli oranlarda hardalunu ve yağı tadı bozmayacak miktarda kullanımı, çeşitli depolama sıcaklıklarında muhafazası incelenmiştir. Çeşitli kimyasal koruyucularda hardalin mukayesesini yapılmıştır.

Yapılan kültür denemelerinde hardalın *Mycoderma vini*'nin gelişmesini geciktirdiği, *Acetobacter aceti*, *Saccharomyces ellipso-ideus*'un gelişmesinde muayyen inhibitör etkisinin olduğu, *Zygosaccharomyces priorianus*, *Oidium lactis*, *Torula sphaerica*'ya etkisinin olmadığı görülmüştür.

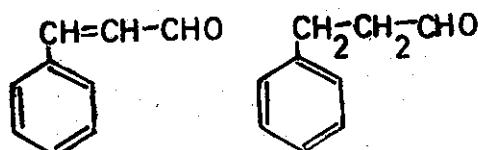
E. coli, *staph. aureus*, hardal yağına karşı resistans olduğu ama *Serretra marcescens*, *Bacillus suptilis* ve *Bacillus mycoides*'in ise daha az resistans olduğu bulunmuştur (9).

2. Karanfil : Myrtaceae familyasından olup, *Eugenia aromatic*a (= *jambosa* *Caryophyllus*) *Caryophyllus aromaticus*, **flores caryophylli** gibi isimler verilmişdir. Su buharı destilasyonuyla % 14 - 15 uçucu yağ elde edilir. Uçucu yağın % 78 - 95'i öjenol (= *eugenol*) ($C_{10}H_{12}O_2$) ve % 3'ü asetil öjenoldur. Bundan başka bileşiminde *Caryophyllen*, zamk, tanen ve vanillin bulunur [2, 13].

Öjenol**Asetil Öjenol**

Karanfilde mikroorganizmaların gelişmesini durdururan, öldüren etkili madde öjenol'dür. Baharatlar içinde en fazla bakterisit aktiviteye sahiptir. Öjenol hoş kokulu, olup kuvvetli antiseptik ve analjezik özelliğinden dolayı diş hekimliğinde çok kullanılmaktadır. Ayrıca şekerçilikte, likör yapımında ve parfümeri sanayinde kullanılmaktadır (8, 14, 15).

3. Tarçın : Cinnamomum cinsine ait 275 türü vardır. En önemli türleri **C. ceylanicum** (Seylan tarçını) ve **C. aromaticum** (= **C. Cassia**) (Çin tarçını) dur. % 1,2 oranında uçucu yağ ihtiwa eder. Bu yağı % 65 - 75 ini sinnamik aldehit, hidrosinnamik aldehit ve % 4 - 10 unu öjenol teşkil eder (2, 13).

Sinnamik Aldehit**Hidrosinnamik Aldehit**

Çeşitli araştırmacılar tarçının antimikrobiyel aktivitesi üzerinde çalışmışlar ve diğer baharatlara nazaran daha fazla bakterisit olduğunu belirtmişlerdir. Bu baharatın mikroorganizmlere etki eden maddesi sinnamik aldehit ve öjenol olduğu belirlenmiştir. Her iki madde mikroorganizmaların gelişmesini durdurmakta hatta öldürmektedir (8, 14, 15).

4. Kırmızı biber : Solanaceae familyasından **Capsicum annuum L.** ve **Capsicum longum**'a kırmızı biber demekteyiz (4). Meyvelerinde kapsaisin (Capsaicine =

C12H28NO3) alkoloidi bulunmaktadır. Bu madde biberde acılık vermektedir. Yakıcı ve cildi kızartıcı, kan toplayıcı etkisi bulunmaktadır.

Kapsaisin'in mikroorganizmalar üzerine etkisi Macaristan'da yapılan bir çalışma ile ortaya konmuştur. Bu çalışmada bakteriyel gelişme turbidimetri ve disk metodlarıyla gözlenmiştir. Kapsaisin alkoloid çözeltisinde 100 µg/ml oranında bulunduğunda **Bacillus cereus**, **B. subtilis**'in gelişmesi tamamen durmuştur. **Lactobacillus plantarum**, **Leucomostoc mesenteroides**, **Sarcina Lutea**, **Agrobacterium fumefaciens**'in gelişmesini az etkilemiş **Staphylacoccus aureus**, **Escherichia coli** ve **Serratia marcescens**'e etki etmemiştir. Ayrıca, % 0,10 ve daha fazla konsantrasyondakı kapsaisin **Asp.niger**'in gelişmesini durdurmuştur.

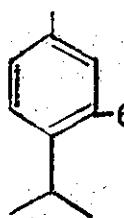
5. Yenibahar : Myrtaceae familyasından **Pimenta officinalis** de % 2 - 5 oranında uçucu yağ ve bu yağın bileşiminde öjenol, cineol, phellandren ve caryophyllen bulunmaktadır (4).

Bakterisit etkisinin olduğu kanısında bir literatür bulunmamakla birlikte uçucu yağıda öjenolün bulunuşundan dolayı bakterisit etkiye sahip olabilir.

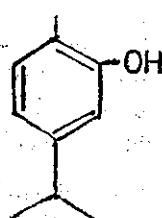
6. Kekik : Labiate familyasından **Tymus vulgaris**'in birçok çeşidi vardır. Bölgelere adapte olmuşlardır. Örneğin : İstanbul kekiği (*origanum heracleoticum*), İzmir kekiği, Trabzon kekiği, taş kekiği gibi. Halk arasında **Tymus** ve **Origanum** cinsleri kekik ismiyle tanınmaktadır ve kullanılmaktadır.

Kekikte % 4,7 - 5,4 oranında uçucu yağ olup, bu yağın % 66'sını fenolik bileşikler oluşturur. % 84 karvakrol ve % 16 timol bulunur. **Oleum thymi** de % 50 timol vardır (2, 5, 13).

Kekik yağında yüksek oranda bulunan timol antiseptik etki yapar. Çünkü timol bir fenol bileşigidir. Fungosit ve bakterisit olarak etkilidir. Bu yüzden taş kekiği yağı kuvvetli bir dezenfektan

Timol

Karvakrol

olup, eczacılıkta ağız yoluyla alınan müstahzarlarda kullanılır.

7. **Defne Yaprığı :** *Folia Lauri* de % 2 oranında uçucu yağ vardır. Bu yağın % 45 - 50 si okaliptol, % 30 u geraniol, sitronellol ve % 5 i de öjenol, metil öjenol ve asetil öjenoldür. Bu oksijenli terpenik ve aromatik maddeler yanında başta pipen olmak üzere oksijensiz terpenik maddeler de içermektedir.

Defne yaprağı yağı koku verici ve antiseptik bir uçucu yağ olarak bilinir. Defne yapraklarından özellikle gıda sanayiinde konservatif madde olarak kullanılır. Konservatif etki ökaliptolden ve öjenol türevlerinden ileri gelmektedir. (5, 13).

8. **Tarhana otu (çörtük) = Echophone Sibthorpiiæ :** Anadolunun iç batı bölgelerinde yaygın biçimde yetişir. Halk arasında tarhana hazırlanmasında ve turşu yapımında kullanılan bitkinin herbaşı ve özellikle meyveleri % 1 - 2 oranında uçucu yağ taşır. Bu uçucu yağın % 45 - 50 si metil öjenoldür. Metil öjenol gıda sanayiinde ve parfümeride çok kullanılan aromatik bir maddedir.

Bakteriyostatik bir etkiye sahip olduğu konusunda bir çalışmaya rastlanılmışsa da içerdiği metil öjenolden dolayı bakteriyostatik etkiye sahip olacağı sanılmaktadır (13).

9. **Hindistan Cevizi :** (koko baharı) : Myristicaceae familyası. Bu baharat, *Myristica fragrans* Houtt türü bitkilerin kurutulmuş kabuklarından elde edilir. Diğer bir deyişle, hindistan cevizi unu ile koko baharının elde edildiği bitki

aynıdır. Hindistan cevizini saran yesil kılıf kuruduğu zaman meyveden ayrılır ve meyve üzerinde etli bir fesrengi tabaka açığa çıkar. Bu katın kurutulmasıyla ticari baharat elde edilir. Koko baharatının ihtiyacı sabit ve uçucu yağlar hindistan cevizinin sabit ve uçucu yağlarına benzer [4]. Drog % 8 - 15 oranında uçucu yağ taşır. Bu uçucu yağın % 80 i kamfen, % 4 ü öjenoldür. Bunların yanında yine aromatik bir madde olan miristisin de içermektedir. Miristisin, narkotik etkisi bulunan ve konvulsan özellik gösteren zehirli bir maddedir (13).

10. **Kimyon :** Umbelliferae familyasından *Cuminum Cyminum* L. % 2 - 6 uçucu yağ içermekte olup, bu yağda cuminal (p-izopropylbenzaldehid), pirenler ve phellendren, karvon vardır. Karaman kimyonu (= *Fructus carvi*) ise % 4 - 7 oranında uçucu yağ ihtiyaci etmektedir. Uçucu yağın % 30 limonen, % 40 - 60 keton grubu içeren monoterpenler karışımındır (3, 13).
11. **Zencefil :** Zingiberaceae familyasından *Zingiber officinalis*'tir (4). Bünyesinde monosiklik sesquiterpen (Zingiberen) ve gingerol, reçineler, rezin ile organik asitler bulunmaktadır (13).
12. **Karabiber :** Piperaceae familyasından *piper nigrum*'dur. Uçucu yağının bileşiminde pipen, limonen ve piperin bulunur (4).
13. **Beyaz biber :** *Piper nigrum*'un olgunlaşmamış 2 - 3 günlük bir fermentasyondan sonra dış kabuğunun çıkartılıp kurutulmasıyla elde edilir (4).
14. **Safran :** Iridaceae familyasından *Crocus sativus* L. safran olarak adlandırılmaktadır. Eski Mısırlılardan beri baharat olarak kullanılmaktadır. Uçucu yağında safranol, terpenler, ökaliptol, crocin, picrocrocin, glikoz ve glikozitler bulunmaktadır (3).
15. **Anason :** Umbelliferae familyasından *Pimpinella anisum* L. % 2 - 3 oranında

uçucu yağ içermektedir. Bu yağın % 80 - 90'ını anetol, karvikol) ve estragol meydana getirir. Anetol toksik etkili bir maddedir (7, 13).

16. **Vanilya** : Orchidaceae familyasından *Vanilla planifolia* aromatik yapılı bir aldehit olan vanillin içerir (13). Klimyon, zencefil, karabiber, beyaz biber, safran, anason ve vanilya gıda sanayiinde aromatize edici ve baharat olarak kullanılmaktadır. İçerdikleri etkin maddelerin mikroorganizmalar üzerine etkisi konusunda bir literatüre rastlanmamıştır.

Kullandığımız baharatlardan mikroorganizmaların gelişmesine etki edenler veya etmenler mutlaka çeşitli oranlarda bakteri ve küflerle kontamine olmuşlardır. Bunlarım gıda-

larımızın hazırlanmasının çeşitli kademelerinde kullandığımızda onların kontamine olmasına ve hatta bozulmalarına sebep olabiliriz.

Cetvel 1'in incelenmesiyle görüleceği gibi bu mikroorganizma yükü oldukça farklı olup, uygun ortamda gıdalaramızı rahatlıkla bozabilirler.

Yurdumuzda yerli sucuk imalinde lezzet artırmak amacıyla çeşitli baharatlar kullanılmaktadır. Bu baharatların mikroorganizma yükü kontrol edilmiştir. Sonuçlar cetvel 2 de gösterilmiştir. Bu sonuçlara göre, tarçın ve karanfil hariç kimyon, karabiber, kırmızı biber, ve karışık baharatın sucuklarda bozulma yapabilecek miktarda mikroorganizma yükü bulunmuştur (10).

Baharatların çoğu tropik ve subtropik bölgelerden geldikleri için nemli olmakta ve küf-

Cetvel 1. Çeşitli baharatların içerdikleri mikroorganizma yükü (15).

Baharat çeşitleri	1 g. baharattaki mikroorganizma yükü	
	Bakteriler	Küfler
Yenibahar (tohum)	1.000.000	70.000
» (öğütülmüş)	64.000	50.000
Karanfil (büütün)	4.400	100
Karanfil (zanzibar)	190	0
Zencefil (öğütülmüş)	60.000	2.000
Çin tarçını (öğütülmüş)	36.000	60.000
Tarçın (ezilmiş)	8.000	600
Hardal (öğütülmüş)	1.800	5.000
Kırmızıbiber (öğütülmüş)	2.190.000	1.220.000
Beyaz biber (»)	42.000	9.000
Karabiber (»)	10.400.000	1.300.000
Kekik	4.000	450
Kekik (büütün)	2.700.000	12.000
Kekik (öğütülmüş)	35.000	30.000

Cetvel 2. Yurdumuzda sucuk imalinde kullanılan baharatların mikroorganizma yükü (mikroorganizma sayısı 1 g. baharatta) (10).

Örnek sayısı	Adı	Total bakteri	Maya ve küf	Aerob mezofil spor	Anaerob spor	Koliform grubu
23	Kimyon	4.000.000	200.000	650.000	17.000	9.300
14	Karabiber	380.000.000	430.000	1.300.000	82.000	1.200
18	Kırmızı biber	23.000.000	900.000	970.000	54.000	3.700
7	Tarçın	56.000	14.000	50	320	60
3	Karanfil	12.000	700	60	90	200
7	Karışık baharat	960.000.000	5.200.000	3.100.000	28.000	17.000

miktari da yüksek bulunmaktadır. Karabiberden *Aspergillus flavus* izole edilmiştir. 80 ör-

nekte yapılan incelemede bazı baharatlarda af-
latoksin izole edilmiştir (Cetvel 3) (11).

Cetvel 3. Baharatlarda bulunan aflatoksin çeşit ve miktarı (11)

Örnek miktarı	Baharatın adı	bulunan örnek sayısı	Aflatoksin			
			B ₁	B ₂	G ₁	G ₂
5	Yenibahar					
5	Anason					
7	Karabiber	3			1.8 — 3.7	1.1
5	Kakule					
5	Karaman kimyonu					
5	Tarçın					
9	Kereviz tohumu	1			3,7	
5	Kışnış					
5	Rezne					
5	Boyutu (çemen)					
5	Hardal					
5	Hindistan cevizi	3	2,5 — 5,5		0,75 — 1,1	
5	Zerdeçal					

S U M M A R Y

The Effects of the Spices on the Microorganisms Which are Used in Foods and Their Roles on the Contamination.

Spices have recently been used to prevent the spoilage of our foods. The effective materials in

spices has effected the microorganisms and they cease their development, they even kill them. But, at the same time, spices can contaminate the foods by the organisms they carry. The amount of microorganisms and the variety and amount of aflatoxin in the spices is very important.

K A Y N A K L A R

1. Anonymous, 1969. Meydan Larousse Cilt 2. Meydan Gazetecilik ve Neşriyat Ltd. Şti., Cağaloğlu — İstanbul, 66 - 67.
2. Akman, A., T.Yazıcıoğlu, 1960. Fermentasyon Teknolojisi (2). A.U. Ziraat Fak. Yayın No: 160, Ankara. 604 S.
3. Bayton, T. 1963. Türkiye'nin Tibbi ve Zehirli Bitkileri. İst. Univ. Yayın No: 1039, İstanbul. 499 S.
4. Göğüş, A.K. 1971. Et ve Mamulleri Ders Teksiiri. A.U. Zir. Fak. 206 S.
5. Gökçe, K., A. Doğan. 1970. Marmara Bölgesi Kokulu Bitkilerinin Eteri Yağları Üzerinde Araştırmalar. A.U. Zir. Fak. Yılı: 3: 632 - 663.
6. Gürler, H. 1972. Gida Maddeleri Mevzuatı. Ayyıldız Matbaası, 416 S.
7. İlisu, K. 1965. Türkiye Anason Ziraati Hakkında İncelemeler. A.U. Zir. Fak. Yılı: 4: 105 - 125.
8. James, M.J. 1970. Modern Food Microbiology. Van Nostrand Reinhold Comp., New York. 328 S.
9. Kösker, Ö., W.B. Esselen. 1951. Effect of Allylisothiocyanate And Related Substances on The Thermal Resistance of *Aspergillus niger*, *Saccharomyces ellipsoideus* And *Bacillus thermoacidurans*. Food Research, Vol 1.
10. Özel, İ., E. Özalp. 1969. Yerli Sucuklarda Katkı Maddesi Olarak Kullanılan Baharatın Bakteriyolojik Nitelikleri Üzerinde Araştırmalar. A.U. Vet. Fak. Dergisi Cil XVI, No: 1, 31 - 36.
11. Suzuki, J.I., B. Dainius, J.H. Kilbuck. 1973. Journal of Food Science. Vol. 38, Number 6, 949 - 950.
12. Tanker, M., N. Tanker. 1973. Farmakognozi, Cilt 1. Özüük Matbaası, İstanbul, 143 S.
13. ——————. 1976. Farmakognozi, Cilt 2. Roman Matbaası, İstanbul, 200 S.
14. Tanner, F.W. 1944. Microbiology of Foods. 2nd Ed., Published in Champaign, Illinois. By Garrard Press, 1196 S.
15. Weiser, H.H. 1962. Practical Food Microbiology and Technology. Westport, Connecticut. The AVI Publishing Comp., 343 S.